

*

«Слънце ярко, слънце свѣтло,
Небесно свѣтило!
Не нагрявай вечъ старото, —
То е мъртво, гнило!
Мѣсечинко, виторожко,
Не свѣти богато
Надъ гюбрего, надъ боклука,
Надъ хорското блато!
Съберете свойтѣ лъчи,
Разкошно изгрѣйте,
Надъ младото, пролѣтното
Свѣтъ Христовъ излѣйте!»

Л. Каравеловъ.

Трудъ.

Честъ томува, кой надъ рало
Гръбъ навежда въ пекъ и хладъ,
Съсь ржцѣ си що издига
И върти чука отъ гладъ.

Който въ дълбини подземни
Е принуденъ да се вре
Съ тежко брѣме на гърба си
Да му челедъ въ гладъ не мре.

Честъ на васъ, работни хора,
Честъ на вашитѣ ржцѣ;